

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد: ببخشید؛ لطفا بررسی کنید عقیده ای که در زیر مطرح شده فاسد نباشد و دارای کجی و خدای ناکرده کفری نباشد!! «ظاهر یک چیز تمام آن چیز نیست. ظاهر یک چیز جدای آن چیز هم نیست. ظاهر یک چیز بروز و ظهور ناقص آن چیز است. در بیان ما... ناقص ترین جلوه حقیقت یک شیء که برای انسان عادی قابل درک است، ماده نام دارد و دارای باطن هایی می باشد که هر یک از باطن ها دارای باطن دیگری است که بروز کاملتری از اصل حقیقت شیء را داراست. باطن و صورت از هم جدا نیستند، بلکه هر چه ورودی های انسان بیشتر شده و ظرفیتش ارتقا یابد قادر به کمتر کردن نقص ها، در درک خود و پی بردن عمیق تر به ذات یک شیء است. پس ماده در واقع چیز جدایی از معنا نیست که الله قادر نباشد بر آن اثر بگذارد بلکه ماده تنها برای انسان عادی تعریف می شود اما برای انسان ارتقا یافته یا موجودی عالی مثل فرشته، تمام حقیقت نمایان است و چیزی بنام ماده موضوعیت پیدا نمی کند. نوشته های قرآن هم همان ظاهر قرآن است که با افزایش درک، قاری کم کم به منشأ آن نزدیک تر شده و جنبه های بیشتری از حقیقتش روشن می گردد تا می رسد به لقاء الله»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکات خوبی را مطرح کرده اید خداوند می فرماید: «وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ» [۱] هیچ چیز نیست مگر آنکه خزینه های آن چیز نزد ماست، و نازل نکردیم مگر به اندازه های محدود و معلومی از آن را. پس خزینه ی همه چیز حتی خزینه وجود شما پیش خداست چون می فرماید: «عِنْدَنَا!» یعنی مقام انسان در ابتدا مقام وصل به حق بوده است. بعد به این دنیا آمده است و گم شده است! و حالا راه نجاتش «إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» است. یعنی انسان باید به خدا برگردد و در غیر این صورت در این دنیا دربه در و سردرگم است و احساس پوچی و بیهودگی می کند، چون اتصالش را از مقام خزینه ای اش که نزد خدا بوده بریده است. موفق باشید

[۱] (۱) - سوره حجر، آیه ۲۱.